

Åke Lindegart har lämnat oss

När höstmörkret omgav oss nåddes vi av det tråkiga budet att Åke har gått bort, han blev 88 år. Han blev under dessa år ett med sällskapet och vi kallade honom därför "Lindegais".

Han, om någon har personifierat talesättet om en äkta, trogen och sann gaisare. Han verkade på så många håll och kanter och under så många år att det blir svårt att överblicka. Här gör vi ett försök att sammanfatta en gärning som spänner från supportrar och ungdomsspelare till förtjänstfullt arbete i Sällskapet Gamla Gaisare.

Supportern

Åke var tillsammans med Alf Samuelsson och Bosse Gentzel skapare av Supporterklubben Makrillarna i oktober 1961. Klubben firar sitt 60-års jubileum nästa år.

Spelaren

Åke spelade i juniorlaget under den legendariske ledaren Helmer Englund på 50-talet. Han var där lagkamrat med Ingemar Johansson, senare The Champ. Deras vägar kom sedermera att korsas åtskilliga gånger, inte minst vid den minnesvärda och mycket kortvariga matchen på Nya Ullevi mot Eddie Machen. Ingemar vann på KO i den första ronden, en fullsatt stadion jublade och framtiden mot VM-titel låg öppen för gaisaren Ingo. Matchen gick den 14 september 1958. Åke höll senare hårt på att Ingemar är den störste av alla framgångsrika idrottare vi haft uti konungariket.

PR-man och förnyare

Åke blev sekreterare i GAIS styrelse 1960, med bland annat ansvar för rekrytering av spelare. Det blev minst sagt en formidabel framgång för Åke och naturligtvis för klubben i hans hjärta. Han kan vara stolt över att GAIS under hans aktiva ledarskap har haft 22 landslagspelare. År 1963 gick sällskapet tillbaka till sina rötter och den grön-vita "Arsenalströjan" övergavs till förmån för den traditionella grön-svartrandiga tröjan. Ironiskt nog eftersom Åke alltid varit en stor anhängare av just Arsenal. Den legendariska andratröjan såg dagens ljus. Den vita med smala tvärränder i grönt och svart över bröstet, även kallad el-ljuströjan. Den är den snyggaste andratröjan vi någonsin haft, dessutom i de rätta färgerna och randig. Senare varianter i enfärgat med färger som inte anknyter till våra rötter uppskattades varken av Åke eller av oss.

Tystnaden bröts

GAIS var tidigare känt för sin slutenhet. Det var ett strategiskt beslut som drevs av legendarerna Abben Olsson, Gustav Allersten och bröderna Björkman för att hålla allt inom klubbens egna väggar. Ett tag var det till och med svårt att få ut laguppställning till kommande match för press och andra. Nu blev det andra toner med Åke som dirigent. GAIS gick från att ha kallats Tystnadens Klubb till en klubb det skrevs och talades om i många sammanhang. Det till förmån för kontakterna med andra klubbar, press och supportrar. Detta tillsammans med allt det andra som Åke initierade gav en stabil grund för många framgångsrika år.

Fiskarfänge i Bohuslän

Från sin och familjens sommarstuga på Bohus-Malmön odlade han kontakter med klubbar i landskapet. Det resulterade i spelare som Hasse Samuelsson, Janne Olsson, Sten Pålsson med flera. Varje sommar ordnades ett träningsläger i Kungshamn. Där bodde, utspisades och tränade laget i hjärtat av det fagra Bohuslän, allt i samarbete med Hasse Samuelssons föräldrar och Kungshamns IF. Dåvarande förbundskapten Orvar Bergmark deltog flitigt vid lägret och hittade spelare för framtida landslag, ibland innan spelaren ens hade debuterat i GAIS. Hasse Johansson är ett sådant exempel. Åke skaffade sig ett enormt kontaktnät och detta inte bara inom fotbollen. Han hade ett stort och brett idrottsintresse. Han var bland annat med och startade föreningen Svensk Elitfotboll.

Hall of Fame

Åke drog i tåtarerna för tillkomsten av ett idrottsmuseum i Göteborg, han blev intendent för detsamma med inrättandet av ett Hall of Fame med idag 200 idrottare som förtjänat en plats i ära och hågkomst. Idrottsmuseet är det enda museet i Sverige som har godkänts av IOK. Åke är vidare invald medlem nr 248 i Svenska Idrottsakademien, likaså invald i Idrotts-Orden. Han har dessutom suttit i bandyförbundets styrelse. Han myntade uttrycket – Bandy är som poesin, fattig men ändå rik.

Brottning och OS

Åke valdes som ordförande i Svenska Brottningsförbundet, där verkade han mellan åren 1980 och 1983. Det hade varit värdefullt med den erfarenheten av brottning på hög nivå i dag, då vi i GAIS ständigt *brottas* med dålig ekonomi och uteblivna sportsliga framgångar. Han utsågs vidare till generalsekreterare för den svenska OS-ansökan om vinterspelen 1984 med Göteborg som huvudort.

Gamla Gaisare

Under senare år ägnade sig Åke åt hjärtefrågan att bevara och utveckla sällskapet, det gjordes i Sällskapet Gamla Gaisare. Inför en träff frågade Leif Olsson om Åke tyckte det var bra att bjuda in gaistränaren till träffen. Åke som var kritisk till karusellen med spelare och tränare in och ut i klubben svarade då lakoniskt. – Sätt bara inte ut namnet i kallelsen, så har vi garderat oss!

Tack

Vid sidan om familjen och den professionella karriären har Åke haft en så stor roll i vårt sällskaps historia att vi med honom som inspiratör kan placera honom i GAIS egna Hall of Fame. Knappast någon har haft så stor betydelse för utvecklingen av vårt stolta Sällskap. Vi blev något att räkna med i de stora sammanhangen tack var Åke. För allt detta och säkert mycket mer lyfter vi på kepsen och böjer våra huvuden till TACK.

Vi skickar en hälsning, med tack för Åke, till hustrun Marianne och barnen Lena, Marie och Mats med familjer.

För: **Sällskapet Gamla Gaisare** **Makrillarna**

Owe Jonsson
Hedersordförande
Makrillarna

Nedan finns en länk till Idrottsmuseet med bland annat lagbilden med Åke och Ingemar Johansson från femtiotalet.

<https://www.youtube.com/watch?v=FFych-sxC0c&t=19s>